

Ecoul

Director: CONST. I. ȘTEFĂNESCU ♦ Redacția și adresa, ARAD, Bdl Regele Ferdinand 5. Telef. 333.

...Cuziștii au început tratativele cu go-giștii pentru perfectarea fuziunii.

...Era și natural! După incidentele dela Cernăuți au nevoie de un ajutor...

Dela o zi la alta Secretele partidului maghiar

Intrevederea Gh. Tătărescu-D. Brătianu

...a constatat necesitatea lămuririi masselor populare, ca răspuns la campania național-tărănistă

BUCUREȘTI, 20. — D. Gh. Tătărescu a făcut aseară, la ora 19, o vizită d-lui Dinu Brătianu, șeful partidului țărănesc, cu care a avut o lungă convorbire.

În cercurile guvernamentale se declară ziarelor că discuțiile au urmat, îndeosebi, asupra regimului de import-export și asupra necesității unor lămuriri a

masselor populare, ca răspuns la campania național-tărănistă.

Primul ministru a făcut o largă expunere asupra acestor chestiuni. Apoi, s'a discutat chestiunea valorificării cerealelor. Deasemenea, primul ministru a pus în cunoștință pe șeful partidului cu chestiunea comenzilor de armament, date industriei indigene.

Sedința de aseară a delegației economice a guvernului

BUCUREȘTI, 20. — Delegația economică a guvernului a avut aseară la orele 20 o sedință sub președinția d-lui Tătărescu.

După sedință s'a dat următorul comunicat:

„Delegația a continuat discuțiile asupra valorificării cerealelor, a stabilit și bazele de finanțare rămânând ca o comisiune specială să fixeze condițiile tehnice ale acestei operațiuni.

Sedința s'a terminat la orele 22.

In curând se va da un jur-

nal al consiliului de miniștri asupra valorificării grâului. D. ministru Sassu ar fi de părere că prima la grâu să fie de 10.000 lei în loc de 8000 lei, totuși, pâinea nu se va scumpi, deoarece guvernul ar suporta grevarea taxei de 0.90 lei la kilogram.

Guvernul consideră valul de scumpire a unor produse, drept rezultatul unor speculațiuni neîngăduite, împotriva cărora va începe o luptă serioasă.

D. Manolescu-Strunga va face azi declarații în această chestiune“.

Franța își reia libertatea de acțiune în materie de construcții navale

Expunerea d-lui Laval

PARIS, 20. — D. Laval a făcut ieri o expunere în fața comisiunii afacerilor străine a Camerii, asupra situației externe. A subliniat cordialitatea și sinceritatea conversațiilor cu conducătorii dela Varșovia și Moscova.

D-sa a declarat că între pactul franco-sovietic și angajamentele subscribe mai înainte de Franța, există o perfectă concordanță și că acest instrument diplomatic nu este îndreptat contra nici unei națiuni ci e deschis, eventual, Poloniei și Germaniei.

In ce privește diferendul italo-abisinian, a arătat că Franța se va strădui pentru a aduce destindere.

Cu prilejul încheierii acordului dela Roma nu s'a luat nici un angajament secret prin care să se lase Italiei mână liberă în Abisinia, din punct de vedere politic.

In ce privește acordul naval anglo-german, Franța declară că și reia o anumită

libertate de acțiune în materie de construcții navale.

Memorandul amintește că tratatul dela Washington a devenit inoperant în urma denunțării lui de către Japonia.

Note zilnice

In politica Europei s'a produs o paradoxală schimbare. N'au trecut decât două, trei, luni de când au avut loc o serie întreagă de conferințe și întrevederi, pentru a se găsi o soluție pacifică de desarmare, de cooperare a statelor pentru consolidarea păcii și iată că, acum, s'au produs fapte determinate de cauze cu subtrat diametral opus intențiilor inițiale.

Prima care s'a distanțat de preocupările generale a fost Germania, prin construirea celor 12 submarine,

Acum două zile, a avut loc, la Cluj, o sedință plenară a comitetului partidului maghiar din România. Și înainte de a arăta ce s'a discutat în această sedință, vom sublinia, pe deoparte, cutezanța reprezentanților degenerațiilor asiaticii de a ține o sedință secretă, iar pe de alta, lipsa de autoritate a celor în drept să exercite control pe teritoriul ce li s'a încredințat, de a îngădui o asemenea atitudine.

Cum de s'a permis unei adunături, ale cărei acțiuni de sabotare a tuturor intereselor românești sunt arhicunoscute, să țină o sedință secretă și, mai ales, pe un teritoriu căzut în zona stării de asediu? Cum de e posibil ca autoritățile din Cluj să manifeste o atare lipsă dela datorie, evidențiind — prin această insuficiență de prestanță — totala lor desinteresare față de atribuțiunile ce le compet? Deoarece — știut este, — nu-i permis nici unei organizații, cu atât mai mult când ea e minoritară, să țină sedințe secrete. Cele ce sunt discutate trebuie să fie cunoscute de toată lumea — să fie publice.

Ce secrete mai avea de desbătut partidul maghiar din România, când și cele mai neobrazate afirmații au fost făcute chiar în Parlament? Totuși, această sedință secretă își are o justificare: s'a discutat — după cât s'a aflat, — chestiunea minorităților maghiare din România și, probabil, nu s'au simțit în putere să discute această problemă în public, pentru a nu fi nevoiți să recunoască multe adevăruri.

Astfel, cu ușile și ferestrele închise, au debeat tot ce le-au permis vidurile cra-

niene despre tratamentul la care sunt supuse minoritățile la noi, au ratificat acțiunea întreprinsă de către parlamentarii partidului revizionist-maghiar, în vederea revendicării drepturilor poporului (?) maghiar și s'a constatat că în ultimul an conducătorii partidului ce profesază avocatura clandestină au înaintat, în total, cinci memorii la Liga Națiunilor.

Prin trei din aceste memorii, exponenții revizionistilor din România au protestat împotriva „tratamentului vitreg” la care sunt supuși funcționarii de origine maghiară, șicanați continuu prin examene de limba română, fiind, apoi, destituiți și lăsați „pe drumuri muritori de foame”. Iar prin celelalte două memorii, aceiași halucinați au reclamat Ligii Națiunilor unele nedreptăți cu caracter agrar, pe care le-ar fi făcut statul român mai multor latifundiarilor maghiari.

Așadar, funcționarii unguri din România se cred șicanați, continuu, deoarece li se cer — fiind funcționari publici — să cunoască limba oficială a statului în care trăiesc și care-i plătește. Dacă sunt supuși la examene — a căror seriozitate a lăsat mult de dorit — și sunt găsiți că nici după un deceniu și jumătate de serviciu public nu știu să nădruge câteva cuvinte românești, fiind — din această cauză — concediați, tot noi suntem vinovații. Noi suntem criminalii, noi suntem responsabili că ei — datorită insuficienței cerebrale și încăpăținării bovine — nu-și vor mai avea existența asigurată, ajungând „muritori de foame pe dru-

muri”, nemai huzurind în instituțiile statului nostru, transformate — prin insipida lor bodrogăneală — în adevărate oficii trans Tisiene.

Epurarea din casa noastră — chiar așa cum a început să fie făcută — și dorința de a avea o limbă oficială unitară sunt socotite — de cei ce-au avut zurlul tupeu să ceară la Oradea „numerus hungaricus” și în Parlament ca toți funcționarii români să fie obligați să învețe ungurește — drept tratamente vitrege.

Iar noi, — cari reprezentăm cele mai plastice exemple de toleranță și indolență, duse până la cea mai profundă lezare a demnității naționale — suntem păriți la Liga Națiunilor, de cinci ori într'un an, că suntem „vitregi” cu cei ce ne subminează orice acțiune de utilitate publică atunci când încercăm, destul de timid, să ne redresăm prestigiul național. Impotriva noastră fac jalbe acei cărora le îngăduim să țină sedințe secrete; să editeze, cu bani panonici, fel de fel de hârtii mai mult sau mai puțin igienice, dar cu un conținut de veșnice atacuri împotriva țării și a conducătorilor noștri; împotriva noastră, pentru că le suportăm toate inadvertențele fără a-i pedepsi așa cum s'ar cuveni și cum se procedează în alte țări și, mai ales, în Ungaria, etc., etc., etc...

Față de aceste repetate văicăreli o singură soluție se impune: să-i facem, într'adevăr, pe ungurii „muritori, pe drumuri, de foame”, din cauza tratamentului nostru vitreg, să aibă motive de ce să se plângă. La Liga Națiunilor tot atâtea memorii vor fi înaintate și tot atât de lacrimăse...

Al. Pav

Au avut loc tot felul de intervenții și de încercări de aplanare, dar toate au fost, însă, zadarnice.

Ducele vrea război. Și'n consecință, Abisinia e nevoită să se înarmeze. Cei cari fi dau cel mai efectiv sprijin, sunt — firește — tot germanii. Le-au trimis muniții, instructorii și, acum, și avioanele. Iar macaronarii Duceului continuă să se adune și să ia calea Africii, pentru a participa la măcelul de mâine.

In timp ce în America de Sud s'a încheiat un armistițiu, în Asia a izbucnit un război, iar în Africa s'a pre-

gătit un altul, ale cărui origini sunt în Europa, în mințile unor înși frământați de ambiții stupide și obsedați de o victorie — care le va fi, poate, chiar înfrângerea.

Toate acestea formează preludivul din „opera” ce ne va desagega mâine. E inutilă, deci, orice svârcolire pentru a aminti unor brute că au trecut douăzeci de secole dela sacrificiul Mântuitorului și că n'au scăpat — altădată — ocaziei de a afirma că sunt... civilizate.

Nu suntem în secolul XX, ci tot în evul instinctelor primare.

Pavel Alexandrescu

